

Потова *союзъ* слѣдовательно, поэтому: Прѣсмѣнѣто и найдено е, че при море-то възъ единъ четвъртитъ сантиметръ въздухъ-тъ налѣга съ тяжинѣ 1 килограммъ и 300 грамма а по това възъ единъ четвъртитъ аршинъ дохожда да тигне 76 оки. *Л. Д. 1869 р. 72, 81.*

Пото́къ и Пото́къ *с. м.* пото́къ. **Пото́че** *ум.*: Единъ бистаръ и студенъ потокъ, на кого-то вода-та на скоро става много тежка, като са смѣси съ другъ единъ мѣтенъ потокъ. *Л. Д. 1876 р. 135.* И едно весело малко поточе течеше прѣзъ срѣдъ лѣкытъ. *Р. С. 58.* Водно дере (потокъ). *Ч. 113.* **Пото́чище** *с. с.*: Управихъ лѣсѣтъ колко-то по-добрѣ можахъ, за да слѣдува все по теченіето на поточището. *Р. С. 21.*

Пото́мецъ Потомъкъ *с. м.* потомокъ: Казимиръ Великий былъ послѣдний потомецъ Пястовъ. *Г. 234.* **Пото́мство** *с. с.* потомство.

Пото́нъ *с. м.* 1) полъ (*син.* таванъ): Прозорецътъ съ шарени стѣкла, надъ алтарьтъ, огрѣя се отъ аленитѣ зари на слънцето, и паднахъ отъ него на потона (*на полъ*) сини, жълти и други шарове колелца свѣтли, които отведнажъ освѣтихъ темната черкова. *Тб. 49.* Прощавай потоне! колко пѣти те е мелъ старий Даниилъ! (*Lebe wohl, du guter Boden!*) *Рш. 102.* Найголѣмъ лукъ владѣлъ въ мозайкѣтъ, съ който кытили не само одѣра, нъ и стѣнны и потоня (тавана). *Л. Д. 1874 р. 125.* 2) нвзъ крыльца: „Я погледни, брате вонка на потоне, Да си видишъ тое пѣрве либе Вѣлкана девойка, Шо та (сонце) чека да си станешъ утъ мапчини скути, Да цалуе тое ясну лику“. *Вв. 86.* Шо ми седишъ вонка на потоне? *иб.* 3) подземелье, погребъ: Си отвори девет врати, Девет врати, земньи и клетки, (Той зборъ означуемъ: потони, потъни, подземници дека обикновенно стоятъ бочвите со вино). *Пс. 9—10 р. 93. греч. патъща, патъвш.*

Пото́нъ *с. м.* потопъ: Кое както ся правило отъ прѣди потона, това види и само това може да направи и то все пакъ всичко „наумѣрка“. *Л. Д. 1869 р. 168.*

Пото́пъ *м. св.* **Потѣпамъ Потѣпвамъ** *м. дл.* 1) затоплю, затопляю, залью, заливаю: А пакъ воды ся разливали по долове и провалин, потопвали цѣлы земли. *Л. Д. 1872 р. 131.* Ако искать да запрѣтъ огънятъ, трѣба да потопятъ градътъ съ вода (*durch Wasser ruinieren*). *Рш. 53.* Ключеви-те, ако съ отворатъ, потопватъ 'сѣ-то Охридско и Струшко поле. *М. р. 527.* 2) погружу, погружаю: Малкы-ты дѣтца си прѣносятъ отъ дома до черквъ на крыщаваніе и тамъ, въ студенъ-тъ черквъ или крѣстилницѣ да ся разголватъ и потапятъ. *Л. Д. 1869 р. 98.* И пакъ потапий дѣтенце-то у водѣ-тъ. *иб. р. 216.* 3) о вѣроотступничествѣ: Защо ми дума Царъ Муратъ, Вѣра-та да си потопимъ, Царска царица да бждемъ — „И да ми дадешъ, Царъ Муратъ, Половинъ